Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

DECYZJA RADY 2010/788/WPZiB

z dnia 20 grudnia 2010 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylenia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB

(Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja wykonawcza Rady 2011/699/WPZiB z dnia 20 października 2011 r.	L 276	50	21.10.2011
►M2	Decyzja wykonawcza Rady 2011/848/WPZiB z dnia 16 grudnia 2011 r.	L 335	83	17.12.2011
►M3	Decyzja Rady 2012/811/WPZiB z dnia 20 grudnia 2012 r.	L 352	50	21.12.2012
►M4	Decyzja wykonawcza Rady 2013/46/WPZiB z dnia 22 stycznia 2013 r.	L 20	65	23.1.2013
►M5	Decyzja Rady 2014/147/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r.	L 79	42	18.3.2014
►M6	Decyzja wykonawcza Rady 2014/862/WPZiB z dnia 1 grudnia 2014 r.	L 346	36	2.12.2014
►M7	Decyzja Rady (WPZiB) 2015/620 z dnia 20 kwietnia 2015 r.	L 102	43	21.4.2015

▼B

DECYZJA RADY 2010/788/WPZiB

z dnia 20 grudnia 2010 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylenia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W następstwie przyjęcia w dniu 31 marca 2008 r. przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych rezolucji nr 1807 (2008) („rezolucja RB ONZ nr 1807 (2008)") Rada przyjęła w dniu 14 maja 2008 r. wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga ([1]).

(2) W dniu 1 grudnia 2010 r. Komitet ds. Sankcji powołany zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1533 (2004) („rezolucja RB ONZ nr 1533 (2004)") wprowadził zmiany w wykazie osób i podmiotów podlegających środkom ograniczającym.

(3) Procedura zmiany załącznika do niniejszej decyzji powinna obejmować informowanie wskazanych osób i podmiotów o powodach umieszczenia w wykazie, tak aby mogły przedstawić swoje uwagi. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada powinna dokonać przeglądu swojej decyzji na podstawie tych uwag i odpowiednio poinformować daną osobę lub podmiot.

(4) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza z prawem do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, prawem własności i prawem do ochrony danych osobowych. Niniejsza decyzja powinna być stosowana zgodnie z tymi prawami i zasadami.

(5) Niniejsza decyzja jest także w pełni zgodna ze zobowiązaniami państw członkowskich w ramach Karty Narodów Zjednoczonych oraz z prawnie wiążącym charakterem rezolucji Rady Bezpieczeństwa.

(6) Wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB należy w związku z tym uchylić i zastąpić niniejszą decyzją.

([1]) Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 84.

▼B

(7) Środki wykonawcze Unii określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 889/2005 z dnia 13 czerwca 2005 r. wprowadzającym niektóre środki ograniczające w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ([1]) oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzającym niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ([2]),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie uzbrojenia i podobnego sprzętu wszelkiego typu, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium Demokratycznej Republiki Kongo (DRK) przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych są zakazane niezależnie od tego, czy zostały zapoczątkowane na terytoriach państw członkowskich czy też nie.

2. Zakazane jest również:

a) przyznawanie, sprzedawanie, dostarczanie lub przekazywanie pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług związanych z działaniami wojskowymi oraz z dostarczaniem, produkcją, konserwacją i stosowaniem uzbrojenia i podobnego sprzętu wszelkiego typu, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu wojskowego, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium DRK;

b) zapewnianie finansowania lub pomocy finansowej związanej z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych na potrzeby sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub na potrzeby przyznania, sprzedaży, dostarczania lub transferu związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług, pośrednio lub bezpośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium DRK.

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

▼M7

a) dostarczania, sprzedaży lub transferu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub zapewniania pomocy technicznej, finansowania, świadczenia usług pośrednictwa i innych usług związanych z uzbrojeniem i podobnym sprzętem, mających wyłącznie stanowić wsparcie misji stabilizacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUSCO) lub przeznaczonych do wykorzystania przez tę misję;

([1]) Dz.U. L 152 z 15.6.2005, s. 1.
([2]) Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1.

▼B

b) dostarczania, sprzedaży lub przekazywania odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do DRK przez personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy, wyłącznie do osobistego użytku;

c) dostarczania, sprzedaży lub przekazywania nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych, lub świadczenia pomocy technicznej i zapewniania szkoleń związanych z takim nieśmiercionośnym sprzętem;

▼M5

d) dostarczania, sprzedaży lub transferu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub zapewniania związanej z tym pomocy finansowej lub technicznej bądź szkolenia, mających wyłącznie stanowić wsparcie regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej lub przeznaczonych do wykorzystania przez tę grupę.

▼B

2. Dostarczanie, sprzedaż lub przekazywania uzbrojenia i podobnego sprzętu lub świadczenie usług lub szkolenie techniczne i pomoc techniczna, o których mowa w ust. 1, wymagają uprzedniego zezwolenia właściwych organów państw członkowskich.

3. Państwa członkowskie powiadamiają z wyprzedzeniem Komitet ds. Sankcji ustanowiony na mocy rezolucji RB ONZ nr 1533 (2004) (Komitet ds. Sankcji) o wszelkich dostawach do DRK uzbrojenia i podobnego sprzętu i o zapewnianiu pomocy technicznej, finansowania, świadczeniu usług pośrednictwa i innych usług związanych z działaniami wojskowymi w DRK innych niż te, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b). W takich powiadomieniach podawane są wszelkie istotne informacje, obejmujące w odpowiednich przypadkach użytkownika końcowego, proponowaną datę dostawy oraz trasę przesyłek.

4. Państwa członkowskie rozpatrują indywidualnie każdy przypadek dostawy na mocy ust. 1, biorąc w pełni pod uwagę kryteria określone we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego ([1]). Państwa członkowskie żądają zastosowania odpowiednich zabezpieczeń przeciwko nadużywaniu zezwoleń udzielonych na mocy ust. 2 i w stosownych przypadkach zapewniają możliwość odesłania dostarczonego uzbrojenia i podobnego sprzętu.

▼M7

Artykuł 3

Środki ograniczające przewidziane w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2 nakłada się na następujące osoby oraz podmioty wskazane przez Komitet Sankcji w związku z udziałem w czynach zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu w DRK lub w związku ze wspieraniem takich działań. Czyny takie obejmują:

a) naruszenia embarga na broń i podobne środki, o których mowa w art. 1;

b) działania politycznych i wojskowych przywódców zagranicznych ugrupowań zbrojnych w DRK utrudniających rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie uczestników walk, którzy należeli do tych ugrupowań;

([1]) Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

▼M7

c) działania politycznych i wojskowych przywódców bojówek kongijskich, w tym także tych otrzymujących wsparcie spoza DRK, utrudniających członkom tych bojówek rozbrojenie, demobilizację i reintegrację;

d) rekrutowanie lub wykorzystywanie dzieci w konfliktach zbrojnych w DRK, z naruszeniem mającego zastosowanie prawa międzynarodowego;

e) udział w planowaniu działań skierowanych przeciwko dzieciom lub kobietom w konfliktach zbrojnych, w kierowaniu tymi działaniami lub uczestnictwo w nich, w tym w zabijaniu i okaleczaniu, gwałtach i innej przemocy seksualnej, uprowadzaniu, przymusowych wysiedleniach i atakach na szkoły i szpitale;

f) utrudnianie dostępu do pomocy humanitarnej lub dystrybucji tej pomocy w DRK;

g) wspieranie osób lub podmiotów, w tym ugrupowań zbrojnych, prowadzących działania destabilizujące w DRK poprzez nielegalny handel zasobami naturalnymi, w tym złotem lub dziką fauną i florą, jak również produktami z dzikiej fauny i flory;

h) działania w imieniu lub pod kierunkiem wskazanej osoby lub podmiotu bądź w imieniu lub pod kierunkiem podmiotu będącego własnością wskazanej osoby bądź kontrolowanego przez wskazaną osobę lub podmiot;

i) planowanie lub finansowanie ataków na pracowników misji pokojowej MONUSCO, kierowanie takimi atakami lub uczestniczenie w nich;

j) zapewnianie pomocy finansowej, materialnej lub technologicznej bądź towarów lub usług wskazanej osobie lub wskazanemu podmiotowi.

Wykaz odpowiednich osób i podmiotów znajduje się w załączniku.

▼B

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do tego, by zapobiec wjazdowi na lub przejazdowi przez ich terytoria osób, o których mowa w art. 3.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet ds. Sankcji:

a) stwierdzi z wyprzedzeniem i odrębnie w każdym przypadku, że taki wjazd lub przejazd jest uzasadniony z powodów humanitarnych, w tym w związku z obowiązkami religijnymi;

▼B

b) stwierdzi, że zwolnienie byłoby zgodne z celami stosownych rezolucji Rady Bezpieczeństwa, którymi to celami są pokój i pojednanie narodowe w DRK oraz stabilność w regionie;

c) zezwoli z wyprzedzeniem i w odrębnie w każdym przypadku na przejazd osób powracających na terytorium państwa, którego są obywatelami, lub biorących udział w działaniach służących postawieniu przed sądem sprawców poważnych naruszeń praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarnego;

▼M3

lub stwierdzi, że taki wjazd lub przejazd jest konieczny do celów przeprowadzenia postępowania sądowego.

▼B

4. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3 państwo członkowskie zezwala na wjazd na lub przejazd przez swoje terytorium osób wskazanych przez Komitet ds. Sankcji, zezwolenie ograniczone jest do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 5

1. Dokonuje się zamrożenia wszystkich funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych posiadanych lub kontrolowanych bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, o których mowa w art. 3, lub wszystkich funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, którymi dysponują podmioty posiadane lub kontrolowane – bezpośrednio lub pośrednio – przez wspomniane osoby lub podmioty lub którymi dysponują jakiekolwiek osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, zgodnie z opisem w załączniku.

2. Żadne fundusze, inne aktywa finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio lub pośrednio, osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, lub na rzecz tych osób i podmiotów.

3. Państwa członkowskie mogą dopuścić zwolnienia ze środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych:

a) koniecznych do pokrycia podstawowych wydatków, w tym płatności za produkty żywnościowe, czynsz lub kredyt hipoteczny, lekarstwa i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe i opłat na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;

b) przeznaczonych wyłącznie na opłacenie w rozsądnym zakresie kosztów honorariów oraz zwrotu wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych;

c) przeznaczonych wyłącznie na pokrycie należności lub opłat manipulacyjnych, zgodnie z przepisami prawa krajowego, związanych z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych funduszy lub innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;

d) koniecznych do pokrycia nadzwyczajnych wydatków – po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie i po otrzymaniu zgody tego komitetu;

▼B

e) będących przedmiotem sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego zastawu lub wyroku, w którym to przypadku fundusze, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania wyroku z zastrzeżeniem, że zastaw został ustanowiony lub że wyrok został wydany przed wskazaniem przez Komitet ds. Sankcji odnośnych osób lub podmiotów, oraz z zastrzeżeniem, że wspomniany zastaw lub wyrok nie został ustanowiony ani wydany na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w art. 3 – po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie.

4. Zwolnienia, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), można ustanowić po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych oraz przy braku odmownej decyzji Komitetu ds. Sankcji w terminie czterech dni roboczych od daty takiego powiadomienia.

5. Ust. 2 nie ma zastosowania do następujących wpływów na zamrożonych kontach:

a) odsetek lub innych dochodów z tych kont; lub

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych kont środkami ograniczającymi,

pod warunkiem że wszystkie takie odsetki, inne dochody należne i płatności nadal podlegają przepisom ust. 1.

Artykuł 6

Rada wprowadza zmiany w wykazie zawartym z załączniku na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet ds. Sankcji.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet Sankcji umieści osobę lub podmiot w wykazie, Rada umieszcza taką osobę lub taki podmiot w załączniku. Rada przekazuje bezpośrednio, jeżeli adres jest znany, lub w drodze opublikowania ogłoszenia swoją decyzję i uzasadnienie umieszczenia w wykazie danej osobie lub podmiotowi, umożliwiając takiej osobie lub takiemu podmiotowi przedstawienie uwag.

2. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę lub dany podmiot.

▼B

Artykuł 8

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób lub podmiotów przekazane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet ds. Sankcji.

2. W załączniku zamieszczane są także w miarę dostępności informacje przekazane przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji niezbędne do identyfikacji danych osób lub podmiotów. W odniesieniu do osób, informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku umieszczana jest także data wskazania osoby lub podmiotu przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja jest poddawana przeglądowi, zmieniana lub uchylana stosownie do potrzeb zgodnie z postanowieniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 10

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

▼M7

ZAŁĄCZNIK

a) Wykaz osób, o których mowa w art. 3, 4 i 5

1. Eric BADEGE

Data urodzenia: 1971 r.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Zgodnie ze sporządzonym przez grupę ekspertów ds. Demokratycznej Republiki Konga sprawozdaniem końcowym z dnia 15 listopada 2012 r., „… ppłk Eric Badege stał się główną postacią Ruchu M23 w Masisi i dowodził wspólnymi operacjami …" wraz z innym przywódcą wojskowym. Ponadto „szereg skoordynowanych ataków przeprowadzonych w sierpniu [2012 r.] przez ppłk. Badege … pozwolił M23 zdestabilizować znaczną część terytorium Masisi". „Według dawnych uczestników walk ppłk Badege …, organizując ataki, wykonywał rozkazy płk. Makengi". Jako dowódca wojskowy M23 Eric Badege jest odpowiedzialny za poważne naruszenia wiążące się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom lub kobietom w konfliktach zbrojnych. Według sprawozdania grupy ekspertów z listopada 2012 r. odnotowano kilka poważnych incydentów – zabójstw bez rozróżnienia, których ofiarą padła ludność cywilna, w tym kobiety i dzieci. Od maja 2012 r. Raia Mutomboki zabiła, pod dowództwem M23, setki cywilów w serii skoordynowanych ataków. W sierpniu Eric Badege przeprowadził wspólne ataki, w ramach których doszło do zabójstw bez rozróżnienia, których ofiarą padła ludność cywilna. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada stwierdzono, że ataki te zostały zorganizowane wspólnie przez Badege i płk. Makomę Semivumbi Jacques'a. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów lokalni przywódcy z terytorium Masisi stwierdzili, że Eric Badege dowodził atakami Raia Mutomboki przeprowadzanymi na miejscu.

Zgodnie z artykułem Radio Okapi z dnia 28 lipca 2012 r. „administrator Masisi ogłosił w tę sobotę, 28 lipca, ucieczkę przywódcy 2. batalionu 410. pułku FARDC stacjonującego w Nyabiondo, około trzydziestu kilometrów na północny zachód od miasta Goma w Kiwu Północnym. Według niego płk Eric Badege wraz z ponad setką żołnierzy skierował się w piątek do Rubaya, 80 km na północ od Nabiondo. Kilka źródeł potwierdziło tę informację." Według artykułu BBC z dnia 23 listopada 2012 r. M23 powstało, gdy dawni członkowie ugrupowania CNDP, które zostało włączone do FARDC, zaczęli protestować przeciwko złym warunkom i niskim płacom, a także przeciwko niepełnemu wdrożeniu postanowień porozumienia pokojowego z dnia 23 marca 2009 r., które zostało zawarte między CNDP i DRK i doprowadziło do włączenia CNDP do FARDC. Według sprawozdania IPIS z listopada 2012 r. M23 zaangażowało się w aktywne działania wojskowe w celu objęcia kontroli nad terytoriami we wschodniej części DRK. 24 i 25 lipca 2012 r. M23 i FARDC stoczyły walki o kontrolę nad kilkoma miastami i wioskami we wschodniej części DRK; 26 lipca 2012 r. M23 zaatakowało FARDC w miejscowości Rumangabo; 17 listopada 2012 r. M23 wyparło FARDC z miejscowości Kibumba; 20 listopada 2012 r. M23 przejęło kontrolę nad miastem Goma. Według sprawozdania grupy ekspertów z listopada 2012 r. kilku wywodzących się z M23 dawnych bojowników twierdzi, że przywódcy M23 zamordowali dziesiątki dzieci, które – po wcieleniu do M23 jako dzieci-żołnierze – usiłowały uciec. Zgodnie ze sporządzonym przez organizację Human Rights Watch sprawozdaniem z dnia 11 września 2012 r. pewien osiemnastoletni Rwandyjczyk, który uciekł po przymusowej rekrutacji w Rwandzie, powiedział Human Rights Watch, że był świadkiem egzekucji członka swojego oddziału M23 – szesnastoletniego chłopca, który usiłował uciec w czerwcu. Chłopiec został pojmany i na oczach innych rekrutów pobity na śmierć przez bojowników M23.

▼M7

Dowódca M23, który zlecił jego zabójstwo, wyjaśnił jakoby innym rekrutom, że chłopiec został zabity, ponieważ „[on] chciał od nas odejść". Jak wynika ze sprawozdania, świadkowie twierdzili, że podczas prób ucieczki zamordowano co najmniej 33 nowych rekrutów i innych bojowników M23. Niektórzy z nich zostali związani i zastrzeleni na oczach innych rekrutów w ramach przestrogi. Jeden z młodych rekrutów powiedział Human Rights Watch: „[kiedy] byliśmy w M23, mówili nam [że mamy wybór] i że możemy zostać z nimi albo umrzeć. Wielu ludzi usiłowało uciec. Tych, których odnaleziono, natychmiast zabijano".

2. Frank Kakolele BWAMBALE

(pseudonim: a) Frank Kakorere, b) Frank Kakorere Bwambale, c) Aigle Blanc)

Funkcja: Generał FARDC.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Opuścił CNDP w styczniu 2008 r. Według stanu z czerwca 2011 r. przebywa w Kinszasie. Od 2010 r. Kakolele bierze udział w działaniach prowadzonych najprawdopodobniej z ramienia rządu DRK w ramach Programu stabilizacji i odbudowy obszarów pokonfliktowych (STAREC), w tym w misjach STAREC w Gomie i Beni w marcu 2011 r. Władze DRK aresztowały go w grudniu 2013 r. w Beni, prowincja Kiwu Północne, za rzekome blokowanie procesu DDR.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Były przywódca Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Ruchu Wyzwolenia (RCD-ML) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami RCD-ML – jednej ze zbrojnych grup i bojówek, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003), zamieszanej w handel bronią naruszający embargo. Generał Sił Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC), bez przydziału służbowego według stanu z czerwca 2011 r. Opuścił CNDP w styczniu 2008 r. Według stanu z czerwca 2011 r. przebywa w Kinszasie. Od 2010 r. Kakolele bierze udział w działaniach prowadzonych najprawdopodobniej z ramienia rządu DRK w ramach Programu stabilizacji i odbudowy obszarów pokonfliktowych (STAREC), w tym w misjach STAREC w Gomie i Beni w marcu 2011 r.

3. Gaston IYAMUREMYE

(pseudonim: a) Byiringiro Victor Rumuli, b) Victor Rumuri, c) Michel Byiringiro, d) Rumuli)

Funkcja: a) przywódca FDLR, b) drugi wiceprzewodniczący FDLR–FOCA.

Adres: Według stanu z grudnia 2014 r. przebywa głównie w prowincji Kiwu Północne.

Data urodzenia: 1948 r.

Miejsce urodzenia: a) Dystrykt Musanze, Prowincja Północna, Rwanda, b) Ruhengeri, Rwanda.

Narodowość: Rwandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r.

Inne informacje: Generał brygady.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Wiele źródeł – w tym grupa ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ – podaje, że Gaston Iyamuremye jest drugim wiceprzewodniczącym FDLR, uznawanym za jednego z głównych członków

▼M7

wojskowego i politycznego kierownictwa FDLR. Gaston Iyamuremye prowadził także do grudnia 2009 r. biuro Ignace'a Murwanashyakiego (przewodniczącego FDLR) w Kibua, DRK. Przywódca FDLR i drugi wiceprzewodniczący FDLR–FOCA. Według stanu z czerwca 2011 r. przebywa głównie w Kalonge, w prowincji Kiwu Północne.

4. Innocent KAINA

(pseudonim: a) Colonel Innocent Kaina (pułkownik Innocent Kaina), b) India Queen).

Miejsce urodzenia: Bunagana, terytorium Rutshuru, DRK.

Data wskazania przez ONZ: 30 listopada 2012 r.

Inne informacje: Przebywa w Rwandzie według stanu z końca 2014 r.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Innocent Kaina jest obecnie dowódcą sektorowym Ruchu 23 Marca (M23). Popełnił poważne naruszenia praw człowieka i prawa międzynarodowego i jest za nie odpowiedzialny. W lipcu 2007 r. garnizonowy trybunał wojskowy w Kinszasie orzekł, że Innocent Kaina winny jest zbrodni przeciw ludzkości popełnionych w dystrykcie Ituri między majem 2003 r. a grudniem 2005 r. Został uwolniony w 2009 r. w ramach porozumienia pokojowego między rządem kongijskim a CNDP. Działając w FARDC, w 2009 r. dokonywał egzekucji, uprowadzeń i okaleczeń na terytorium Masisi. Jako dowódca działający pod rozkazami generała Ntagandy doprowadził do buntu byłej jednostki CNDP na terytorium Rutshuru w kwietniu 2012 r. Zagwarantował bezpieczeństwo buntownikom poza Masisi. Między majem a sierpniem 2012 r. nadzorował rekrutację i szkolenie ponad 150 dzieci na potrzeby rebelii M23; zastrzelił chłopców, którzy próbowali uciec. W lipcu 2012 r. podróżował do Berundy i Degho, prowadząc działalność mobilizacyjną i rekrutacyjną dla M23.

5. Jérôme KAKWAVU BUKANDE

(pseudonim: a) Jérôme Kakwavu, b) Commandant Jérôme (komendant Jérôme))

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Według stanu z czerwca 2011 r. przebywa w więzieniu Makala w Kinszasie. Według na dzień 25 marca 2011 r. przed Najwyższym Sądem Wojskowym w Kinszasie rozpoczął się proces przeciwko Jérôme'owi Kakwavu dotyczący zbrodni wojennych. W listopadzie 2014 r. skazany przez sąd wojskowy DRK na dziesięć lat więzienia za gwałt, zabójstwo i tortury.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Były przewodniczący Unii Kongijczyków na rzecz Demokracji/Sił Zbrojnych Narodu Kongijskiego (UCD/FAPC). Nielegalne posterunki graniczne między Ugandą a DRK, będące najważniejszym szlakiem przepływu broni, znajdują się pod kontrolą FAPC. Jako przewodniczący FAPC miał wpływ na ich politykę oraz dowodził siłami FAPC i kontrolował ich działania; siły te brały udział w nielegalnym handlu bronią, a zatem naruszały embargo. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w 2002 r. Jeden z pięciu wysokich rangą oficerów FARDC, których oskarżono o poważne przestępstwa związane z przemocą seksualną; podczas swojej wizyty w 2009 r. przedstawiciele Rady Bezpieczeństwa zwrócili uwagę rządu na sprawę tych oficerów. W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Według stanu z czerwca 2011 r. przebywa w więzieniu Makala w Kinszasie. W dniu 25 marca 2011 r. przed Najwyższym Sądem Wojskowym w Kinszasie rozpoczął się proces przeciwko Jérôme'owi Kakwavu dotyczący zbrodni wojennych.

6. Germain KATANGA

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

▼M7

Inne informacje: W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. 18 października 2007 r. przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. W maju 2014 r. skazany przez Międzynarodowy Trybunał Karny na 12 lat więzienia za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości. Obecnie przebywa w więzieniu w Niderlandach.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Przywódca FRPI. Udział w transferach broni z naruszeniem embarga. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003. W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. 18 października 2007 r. przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Jego proces rozpoczął się w listopadzie 2009 r.

7. Thomas LUBANGA

Miejsce urodzenia: Ituri, DRK.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Aresztowany w Kinszasie w marcu 2005 r. za udział w łamaniu praw człowieka przez Unię Kongijskich Patriotów/Frakcję Lubangi (UPC/L). 17 marca 2006 r. przekazany Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. W marcu 2012 r. skazany przez Międzynarodowy Trybunał Karny na 14 lat więzienia. 1 grudnia 2014 r. sędziowie apelacyjni MTK podtrzymali wyrok skazujący i wymiar kary dla Lubangi. Obecnie przebywa w więzieniu w Niderlandach.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Przywódca UPC/L, jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003), zamieszanej w handel bronią naruszający embargo. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003. Aresztowany w Kinszasie w marcu 2005 r. za udział w łamaniu praw człowieka przez Unię Kongijskich Patriotów/Frakcję Lubangi (UPC/L). 17 marca 2006 r. przekazany przez władze kongijskie Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Jego proces rozpoczął się w styczniu 2009 r. i ma się zakończyć w roku 2011. Skazany w marcu 2012 r. przez Międzynarodowy Trybunał Karny na 14 lat więzienia. Odwołał się od wyroku sądu.

8. Sultani MAKENGA

(pseudonim: a) Makenga, Colonel Sultani (pułkownik Sultani), b) Makenga, Emmanuel Sultani)

Data urodzenia: 25 grudnia 1973 r.

Miejsce urodzenia: Rutshuru, DRK.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 13 listopada 2012 r.

Inne informacje: Dowódca wojskowy Ruchu 23 Marca (M23) działającego w Demokratycznej Republice Konga. Według stanu z końca 2014 r. przebywa w Ugandzie.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Sultani Makenga jest dowódcą wojskowym Ruchu 23 Marca (M23) działającego w Demokratycznej Republice Konga (DRK). Jako dowódca M23 (znanego również jako Kongijska Armia Rewolucyjna) Sultani Makenga dopuścił się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego i jest za nie odpowiedzialny, między innymi dopuszczał się działań skierowanych przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych, w tym zabijania i okaleczania, przemocy seksualnej, uprowadzania i przymusowych wysiedleń. Odpowiada również za naruszenia

▼M7

prawa międzynarodowego związane z działaniami M23 polegającymi na rekrutacji i wykorzystywaniu dzieci w konflikcie zbrojnym w DRK. M23 dowodzone przez Sultaniego Makengę popełniło poważne zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK. Według zeznań i doniesień bojownicy działający pod rozkazami Sultaniego Makengi na całym terytorium Rutshuru gwałcili kobiety i dzieci, w tym niektóre zaledwie ośmioletnie; działania te były prowadzone w ramach polityki umocnienia kontroli nad terytorium Rutshuru. M23 dowodzone przez Makengę prowadziło szeroko zakrojone kampanie przymusowego rekrutowania dzieci w DRK i w tym regionie, jak również zabiło, okaleczyło i raniło bardzo dużo dzieci. Wiele z przymusowo rekrutowanych dzieci miało mniej niż 15 lat. Sultani Makenga był również podobno odbiorcą broni i materiałów pokrewnych, co było naruszeniem środków podjętych przez DRK w celu wdrożenia embarga na broń, w tym rozporządzeń krajowych dotyczących importowania i posiadania broni i materiałów pokrewnych. Działania Makengi jako dowódcy M23 obejmują poważne naruszenia prawa międzynarodowego i zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK; działania te pogorszyły sytuację w regionie w związku z brakiem bezpieczeństwa, wysiedleniami i konfliktem. Dowódca wojskowy Ruchu 23 Marca (M23) działającego w Demokratycznej Republice Konga.

9. Khawa Panga MANDRO

(pseudonim: a) Kawa Panga, b) Kawa Panga Mandro, c) Kawa Mandro, d) Yves Andoul Karim, e) Yves Khawa Panga Mandro, f) Mandro Panga Kahwa, g) „Chief Kahwa", h) „Kawa")

Data urodzenia: 20 sierpnia 1973 r.

Miejsce urodzenia: Bunia, DRK.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: W kwietniu 2005 r. osadzony w więzieniu w miejscowości Bunia za sabotowanie procesu pokojowego w Ituri. Aresztowany przez władze kongijskie w październiku 2005 r., uniewinniony przez Sąd Apelacyjny w Kisangani, następnie przekazany organom wymiaru sprawiedliwości w Kinszasie w związku z nowymi zarzutami dotyczącymi zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych, zabójstwa, napadu z bronią w ręku i naruszenia nietykalności cielesnej. W sierpniu 2014 r. sąd wojskowy DRK w Kisangani skazał go na dziewięć lat więzienia za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości oraz nakazał mu zapłacić ok. 85 000 USD na rzecz ofiar jego czynów.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Były przywódca Partii Jedności i Ocalenia Integralności Konga (PUSIC) – jednej ze zbrojnych grup i bojówek, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003), zamieszanych w handel bronią naruszający embargo. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w latach 2001–2002. W kwietniu 2005 r. osadzony w więzieniu w miejscowości Bunia za sabotowanie procesu pokojowego w Ituri. Aresztowany przez władze kongijskie w październiku 2005 r., uniewinniony przez Sąd Apelacyjny w Kisangani, następnie przekazany organom wymiaru sprawiedliwości w Kinszasie w związku z nowymi zarzutami dotyczącymi zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych, zabójstwa, napadu z bronią w ręku i naruszenia nietykalności cielesnej. Według stanu z czerwca 2011 r. osadzony w centralnym więzieniu Makala w Kinszasie.

10. Callixte MBARUSHIMANA

Data urodzenia: 24 lipca 1963 r.

Miejsce urodzenia: Ndusu/Ruhengeri, Prowincja Północna, Rwanda.

Narodowość: Rwandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Aresztowany w Paryżu 3 października 2010 r. na mocy wydanego przez Międzynarodowy Trybunał Karny nakazu aresztowania za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione przez oddziały Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) w prowincjach Kiwu w 2009 r. i przewieziony do Hagi 25 stycznia 2011 r.; pod koniec 2011 r. został zwolniony przez MTK.

▼M7

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Sekretarz wykonawczy Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) i zastępca głównodowodzącego w naczelnym dowództwie tych sił do momentu swojego aresztowania. Przywódca polityczny i wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Aresztowany w Paryżu 3 października 2010 r. na mocy wydanego przez Międzynarodowy Trybunał Karny nakazu aresztowania za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione przez oddziały Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) w prowincjach Kiwu w 2009 r. i przewieziony do Hagi 25 stycznia 2011 r.

11. Iruta Douglas MPAMO

(pseudonim: a) Doulas Iruta Mpamo, b) Mpano)

Adres: Gisenyi, Rwanda (według stanu z czerwca 2011 r.).

Data urodzenia: a) 28 grudnia 1965 r., b) 29 grudnia 1965 r.

Miejsce urodzenia: a) Bashali, Masisi, DRK, b) Goma, DRK, c) Uvira, DRK.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Nie wiadomo, czym się zajmuje od czasu katastrofy dwóch samolotów będących w gestii Great Lakes Business Company (GLBC).

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Właściciel i dyrektor Compagnie Aérienne des Grands Lacs oraz Great Lakes Business Company, których samoloty były wykorzystywane do udzielania pomocy grupom zbrojnym i bojówkom, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003). Odpowiedzialny także za fałszowanie informacji na temat lotów i ładunków, prawdopodobnie w celu umożliwienia łamania embarga na broń. Nie wiadomo, czym się zajmuje od czasu katastrofy dwóch samolotów będących w gestii Great Lakes Business Company (GLBC).

12. Sylvestre MUDACUMURA

(pseudonim: a) Mupenzi Bernard, b) General Major Mupenzi (generał dywizji Mupenzii), c) General Mudacumura (generał Mudacumura), d) Radja)

Adres: Kompleks leśny Kikoma w pobliżu Bogoyi, Walikale, Kiwu Północne, DRK (według stanu z czerwca 2011 r.).

Narodowość: Rwandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Dowódca wojskowy FDLR–FOCA, również pierwszy wiceprzewodniczący ds. politycznych i szef naczelnego dowództwa FOCA; łączy tym samym ogólne dowództwo wojskowe i polityczne od czasu aresztowań przywódców FDLR w Europie. Według stanu z 2014 r. przebywa siedzibie głównej FDLR w Nganga, Kiwu Północne.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Dowódca Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) mający wpływ na politykę oraz kontrolujący działania i dowodzący siłami FDLR – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003); FDLR jest zamieszana w handel bronią naruszający embargo. Sylvestre Mudacumura (lub jego personel) utrzymywał łączność telefoniczną z przywódcą FDLR, Ignace'em Murwanashyaką, przebywającym w Niemczech, w tym także podczas

▼M7

rzezi w Busurungi w maju 2009 r., oraz z dowódcą wojskowym majorem Guillaumem podczas operacji Umoja Wetu i Kimia II w 2009 r. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za 27 przypadków rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez oddziały podlegające jego dowództwu, w Kiwu Północnym w latach 2002–2007. Dowódca wojskowy FDLR–FOCA, również pierwszy wiceprzewodniczący ds. politycznych i szef naczelnego dowództwa FOCA; łączy tym samym ogólne dowództwo wojskowe i polityczne od czasu aresztowań przywódców FDLR w Europie.

13. Leodomir MUGARAGU

(pseudonim: a) Manzi Leon, b) Leo Manzi)

Adres: Kompleks leśny Kikoma, Bogoyi, Walikale, Kiwu Północne, DRK (według stanu z czerwca 2011 r.).

Data urodzenia: a) 1954 r. b) 1953 r.

Miejsce urodzenia: a) Kigali, Rwanda b) Rushashi, Prowincja Północna, Rwanda.

Narodowość: Rwandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r.

Inne informacje: Szef sztabu FDLR–FOCA odpowiedzialny za sprawy administracyjne.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań wynika, że Leodomir Mugaragu jest szefem sztabu Forces Combattantes Abucunguzi/Combatant Force for the Liberation of Rwanda (FOCA) – zbrojnego ramienia FDLR. Według oficjalnych sprawozdań Mugaragu jest wyższym rangą oficerem planującym operacje wojskowe FDLR we wschodniej części DRK. Szef sztabu FDLR–FOCA odpowiedzialny za sprawy administracyjne.

14. Leopold MUJYAMBERE

(pseudonim: a) Musenyeri, b) Achille, c) Frere Petrus Ibrahim)

Adres: Nyakaleke (na południowy wschód od Mwengi), Kiwu Południowe, DRK.

Data urodzenia: a) 17 marca 1962 r., b) ok. 1966 r.

Miejsce urodzenia: Kigali, Rwanda.

Narodowość: Rwandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Według stanu z końca 2014 r. pełni obowiązki zastępcy dowódcy FDLR/FOCA, przebywa w Nganga, Kiwu Północne.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Dowódca Drugiej Dywizji FOCA/Brygad Rezerwy (zbrojne ramię FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR/FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR/FOCA, rekrutujące wcześniej nastolatków od mniej więcej 15 roku życia, siłą rekrutuje chłopców od dziesiątego roku życia. Najmłodsi z nich służą następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt

▼M7

4 lit. d) i e). Według stanu z czerwca 2011 r. dowódca sektora operacyjnego FDLR/FOCA obecnie zwanego „Amazon” w Południowym Kiwu.

15. Jamil MUKULU

(pseudonim: a) Steven Alirabaki, b) David Kyagulanyi, c) Musezi Talengelanimiro, d) Mzee Tutu, e) Abdullah Junjuaka, f) Alilabaki Kyagulanyi, g) Hussein Muhammad, h) Nicolas Luumu, i) Professor Musharaf (profesor Musharaf), j) Talengelanimiro)

Funkcja: a) Szef Zjednoczonych Sił Demokratycznych (Allied Democratic Forces – ADF), b) dowódca, Zjednoczone Siły Demokratyczne.

Data urodzenia: a) 1965 r., b) 1 stycznia 1964 r.

Miejsce urodzenia: Wioska Ntoke, hrabstwo Ntenjeru, okręg Kayunga, Uganda.

Narodowość: Ugandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 12 października 2011 r.

Inne informacje: Miejsce pobytu nieznane według stanu z końca 2014 r.; uważa się jednak, że przebywa w Kiwu Północnym, DRK.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań (w tym sporządzonych przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK powołanego przez RB ONZ) wynika, że Jamil Mukulu jest wojskowym dowódcą Zjednoczonych Sił Demokratycznych, zagranicznej grupy zbrojnej operującej na terenie DRK; grupa ta utrudnia rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie uczestników walk, którzy należeli do tej grupy, o czym mowa w rezolucji nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Ze sprawozdań grupy ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK powołanego przez RB ONZ wynika, że Jamil Mukulu jest przywódcą ADF, zbrojnej grupy operującej na terytorium DRK, i zapewnił jej wsparcie rzeczowe. Według licznych źródeł, w tym grupy ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK powołanego przez RB ONZ, Jamil Mukulu nadal wywiera wpływ na strategie sił ADF w terenie, zapewnia grupie finansowanie i utrzymuje bezpośrednie dowództwo i kontrolę nad jej działaniami, w tym nadzorując powiązania z międzynarodowymi siatkami terrorystycznymi.

16. Ignace MURWANASHYAKA

(pseudonim: Dr Ignace)

Tytuł: dr

Data urodzenia: 14 maja 1963 r.

Miejsce urodzenia: a) Butera, Rwanda, b) Ngoma, Butare, Rwanda.

Narodowość: Rwandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Aresztowany przez władze niemieckie 17 listopada 2009 r. Zastąpiony na stanowisku przewodniczącego FDLR–FOCA przez Gastona Iamuremye, pseudonim „Rumuli”. Proces Ignace'a Murwanashyaki za zbrodnie wojenne i przestępstwa przeciwko ludzkości popełnione przez oddziały FDLR w DRK w latach 2008 i 2009 rozpoczął się 4 maja 2011 r. przed jednym z sądów niemieckich.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Przywódca FDLR i naczelny dowódca sił zbrojnych FDLR, mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami FDLR – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003); FDLR jest zamieszana w handel bronią naruszający embargo. Pozostawał w łączności telefonicznej z wojskowymi dowódcami polowymi FDLR (w tym podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r.); wydawał rozkazy wojskowe naczelnemu

▼M7

dowództwu; brał udział w koordynowaniu przekazywania uzbrojenia i amunicji dla oddziałów FDLR i dostarczaniu specjalnych instrukcji dotyczących użytkowania; zarządza znacznymi środkami pieniężnymi uzyskanymi w drodze nielegalnej sprzedaży zasobów naturalnych na obszarach podlegających kontroli FDLR. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – jako przewodniczący i dowódca wojskowy FDLR odpowiadał za rozkazy dotyczące rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez FDLR we wschodniej części Konga. Aresztowany przez władze niemieckie 17 listopada 2009 r. Zastąpiony na stanowisku przewodniczącego FDLR–FOCA przez Gastona Iamuremye, pseudonim „Rumuli". Proces Ignace'a Murwanashyaki za zbrodnie wojenne i przestępstwa przeciwko ludzkości popełnione przez oddziały FDLR w DRK w latach 2008 i 2009 rozpoczął się 4 maja 2011 r. przed jednym z sądów niemieckich.

17. Straton MUSONI

(pseudonim: IO Musoni)

Data urodzenia: a) 6 kwietnia 1961 r., b) 4 czerwca 1961 r.

Miejsce urodzenia: Mugambazi, Kigali, Rwanda.

Narodowość: Rwandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Aresztowany przez władze niemieckie 17 listopada 2009 r. Proces Stratona Musoniego dotyczący zbrodni wojennych i przestępstw przeciwko ludzkości popełnionych przez oddziały FDLR w DRK w latach 2008 i 2009 rozpoczął się 4 maja 2011 r. przed jednym z sądów niemieckich. Zastąpiony na stanowisku pierwszego wiceprzewodniczącego FDLR przez Sylvestra Mudacumurę.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Kierując FDLR – zagraniczną grupą zbrojną działającą w DRK – Straton Musoni utrudniał rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie uczestników walk, którzy należeli do tej grupy, z naruszeniem rezolucji nr 1649 (2005). Aresztowany przez władze niemieckie 17 listopada 2009 r. Proces Stratona Musoniego dotyczący zbrodni wojennych i przestępstw przeciwko ludzkości popełnionych przez oddziały FDLR w DRK w latach 2008 i 2009 rozpoczął się 4 maja 2011 r. przed jednym z sądów niemieckich. Zastąpiony na stanowisku pierwszego wiceprzewodniczącego FDLR przez Sylvestra Mudacumurę.

18. Jules MUTEBUTSI

(pseudonim: a) Jules Mutebusi, b) Jules Mutebuzi, c) Colonel Mutebutsi (pułkownik Mutebutsi))

Data urodzenia: 1964 r.

Miejsce urodzenia: Minembwe, Kiwu Południowe, DRK.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Były zastępca dowódcy 10. Regionu Wojskowego FARDC, w kwietniu 2004 r. został zwolniony za naruszenie dyscypliny. Aresztowany przez władze rwandyjskie w grudniu 2007 r., gdy próbował przekroczyć granicę, by dostać się na terytorium DRK. Od tego czasu przebywa w Kigali i ma częściowo ograniczoną swobodę (nie może wyjeżdżać z kraju).

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Przyłączył grupę do zbuntowanych oddziałów istniejącego wcześniej RCD-G, które w maju 2004 r. siłą zajęły miejscowość Bukawu. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC oraz w dostarczanie zaopatrzenia grupom zbrojnym i bojówkom, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003), z naruszeniem embarga na broń. Były zastępca dowódcy 10. Regionu Wojskowego FARDC, w kwietniu 2004 r. został zwolniony za naruszenie dyscypliny. Aresztowany przez władze rwandyjskie w grudniu 2007 r., gdy próbował przekroczyć granicę, by dostać się na terytorium DRK. Od tego czasu przebywa w Kigali i ma częściowo ograniczoną swobodę (nie może wyjeżdżać z kraju).

▼M7

19. Baudoin NGARUYE WA MYAMURO

(pseudonim: Colonel Baudoin Ngaruye (pułkownik Baudouin Ngaruye))

Tytuł: dowódca wojskowy Ruchu 23 Marca (M23).

Funkcja: Generał brygady.

Adres: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Data urodzenia: a) 1 kwietnia 1978 r., b) 1978 r.

Miejsce urodzenia: a) Bibwe, DRK, b) Lusamambo, terytorium Lubero, DRK.

Narodowość: Kongijczyk.

Krajowy numer identyfikacyjny: FARDC ID 1-78-09-44621-80.

Data wskazania przez ONZ: 30 listopada 2012 r.

Inne informacje: Wjechał na terytorium Republiki Rwandy 16 marca 2013 r. Według stanu z końca 2014 r. mieszkał w obozie Ngoma w Rwandzie.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

W kwietniu 2012 r. Baudoin Ngaruye, działając pod rozkazami generała Ntagandy, dowodził buntem byłej jednostki CNDP, co doprowadziło do powstania Ruchu 23 Marca (M23). Obecnie jest trzecim najwyższym rangą dowódcą wojskowym w ramach M23. Grupa ekspertów ds. DRK poprzednio – w roku 2008 i 2009 – zaleciła wskazanie go. Popełnił poważne naruszenia praw człowieka i prawa międzynarodowego i jest za nie odpowiedzialny. W latach 2008 i 2009, a następnie pod koniec 2010 r. rekrutował i szkolił setki dzieci na potrzeby M23. Zabijał, okaleczał i uprowadzał, często kierując działania przeciw kobietom. Jest odpowiedzialny za egzekucje i tortury dezerterów z M23. W 2009 r., działając w ramach FARDC, wydał rozkaz zabicia wszystkich mężczyzn w miejscowości Shalio w Walikale. Dostarczał również broń, amunicję i wynagrodzenia w Masisi i w Walikale, bezpośrednio podlegając rozkazom Ntagandy. W 2010 r. zorganizował przymusowe wysiedlenie i wywłaszczenie ludności w regionie Lukopfu. Był również głęboko zaangażowany w sieci kryminalne w FARDC, czerpiąc korzyści z handlu minerałami, co w 2011 r. doprowadziło do napięć i konfliktów z pułkownikiem Innocentem Zimurindą. Wjechał na terytorium Republiki Rwandy 16 marca 2013 r. w Gasizi, Rubavu.

20. Mathieu Chui NGUDJOLO

(pseudonim: Cui Ngudjolo)

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Aresztowany w ramach działań Misji Obserwacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) w Bunii w październiku 2003 r. Przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu w dniu 7 lutego 2008 r. MTK uniewinnił go od wszystkich zarzutów w grudniu 2012 r. Po zwolnieniu z aresztu został zatrzymany przez władze holenderskie i złożył wniosek o azyl w Niderlandach. Oskarżyciel odwołał się od decyzji MTK; rozprawa sądowa odbyła się w październiku 2014 r. i według stanu z grudnia 2014 r. oczekiwana jest decyzja sądu.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Szef sztabu Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) oraz były szef sztabu Sił Oporu Patriotycznego w Ituri (FRPI) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami FRPI – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003); FDLR jest zamieszana w handel bronią naruszający embargo. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci poniżej 15 roku życia w Ituri w 2006 r. Aresztowany w ramach działań Misji Obserwacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) w Bunii w październiku 2003 r. Przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu

▼M7

Trybunałowi Karnemu w dniu 7 lutego 2008 r. MTK uniewinnił go od wszystkich zarzutów w grudniu 2012 r. Po zwolnieniu z aresztu został zatrzymany przez władze holenderskie i złożył wniosek o azyl w Niderlandach.

21. Floribert Ngabu NJABU

(pseudonim: a) Floribert Njabu Ngabu, b) Floribert Ndjabu c) Floribert Ngabu Ndjabu)

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Od marca 2005 r. w areszcie domowym w Kinszasie za łamanie praw człowieka przez FNI. 27 marca 2011 r. przekazano go do Hagi, aby mógł zeznawać w prowadzonych przez Międzynarodowy Trybunał Karny procesach Germaina Katangi i Mathieu Ngudjoli. W maju 2011 r. wystąpił o azyl w Niderlandach. W październiku 2012 r. holenderski sąd odrzucił wniosek o azyl. W lipcu 2014 r. został deportowany z Niderlandów do DRK, gdzie przebywa w areszcie.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Przywódca Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI), jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003); zamieszany w handel bronią naruszający embargo. Od marca 2005 r. w areszcie domowym w Kinszasie za łamanie praw człowieka przez FNI. 27 marca 2011 r. przekazano go do Hagi, aby mógł zeznawać w prowadzonych przez Międzynarodowy Trybunał Karny procesach Germaina Katangi i Mathieu Ngudjoli. W maju 2011 r. wystąpił o azyl w Niderlandach. W październiku 2012 r. holenderski sąd odrzucił wniosek o azyl; obecnie rozpatrywane jest odwołanie.

22. Laurent NKUNDA

(pseudonim: a) Nkunda Mihigo Laurent, b) Laurent Nkunda Bwatare, c) Laurent Nkundabatware, d) Laurent Nkunda Mahoro Batware, e) Laurent Nkunda Batware, f) Chairman (przewodniczący), g) General Nkunda (generał Nkunda), h) Papa Six)

Data urodzenia: a) 6 lutego 1967 r., b) 2 lutego 1967 r.

Miejsce urodzenia: Rutshuru, Kiwu Północne, DRK.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Były generał Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G). W 2006 r. założył Narodowy Kongres Obrony Ludu (CNDP); w latach 19982006 – członek zarządu Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G); w latach 19921998 – członek zarządu Rwandyjskiego Frontu Patriotycznego (RPF). Laurent Nkunda został aresztowany przez władze rwandyjskie w Rwandzie w styczniu 2009 r. i odwołany ze stanowiska dowódcy Narodowego Kongresu Obrony Ludu (CNDP). Od tego czasu przebywa w areszcie domowym w Kigali, w Rwandzie. Rwanda odrzuciła wniosek rządu DRK o ekstradycję Nkundy za zbrodnie popełnione na wschodzie DRK. W 2010 roku rwandyjski sąd w Gisenyi odrzucił odwołanie Nkundy dotyczące nielegalnego zatrzymania, orzekając, że sprawę tę powinien rozpatrzyć sąd wojskowy. Prawnicy Laurenta Nkundy złożyli apelację w Sądzie Wojskowym Rwandy.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Przyłączył się do zbuntowanych oddziałów istniejącego wcześniej RCD-G, które w maju 2004 r. siłą zajęły miejscowość Bukawu. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC oraz w dostarczanie zaopatrzenia grupom zbrojnym i bojówkom, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003), z naruszeniem embarga na broń. Były zastępca dowódcy 10. Regionu Wojskowego FARDC, w kwietniu 2004 r. został zwolniony za naruszenie dyscypliny. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za 264 przypadki rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez oddziały podlegające jego dowództwu, w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Były generał Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G). W 2006 r. założył Narodowy Kongres Obrony Ludu (CNDP); w latach 19982006 – członek zarządu Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G); w latach 19921998 – członek zarządu Rwandyjskiego Frontu Patriotycznego (RPF). Laurent Nkunda został

▼M7

aresztowany przez władze rwandyjskie w Rwandzie w styczniu 2009 r. i odwołany ze stanowiska dowódcy Narodowego Kongresu Obrony Ludu (CNDP). Od tego czasu przebywa w areszcie domowym w Kigali, w Rwandzie. Rwanda odrzuciła wniosek rządu DRK o ekstradycję Nkundy za zbrodnie popełnione na wschodzie DRK. W 2010 roku rwandyjski sąd w Gisenyi odrzucił odwołanie Nkundy dotyczące nielegalnego zatrzymania, orzekając, że sprawę tę powinien rozpatrzyć sąd wojskowy. Prawnicy Nkundy rozpoczęli procedurę w Sądzie Wojskowym Rwandy. Laurent Nkunda ma nadal pewien wpływ na niektóre elementy CNDP.

23. Felicien NSANZUBUKIRE

(pseudonim: Fred Irakeza)

Funkcja: Pierwszy dowódca batalionu FDLR–FOCA, jego główne miejsce pobytu to okolice Uvira–Sange w Kiwu Południowym.

Adres: Magunda, terytorium Mwenga, Kiwu Południowe, DRK (według stanu z czerwca 2011 r.).

Data urodzenia: 1967 r.

Miejsce urodzenia: a) Murama, Kigali, Rwanda, b) Rubungo, Kigali, Rwanda, c) Kinyinya, Kigali, Rwanda.

Narodowość: Rwandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r. Inne informacje:

Należy do FDLR od co najmniej 1994 r., a od października 1998 r. działa na wschodzie DRK.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Felicien Nsanzubukire co najmniej od listopada 2008 r. do kwietnia 2009 r. nadzorował i koordynował nielegalny handel amunicją i bronią dostarczaną ze Zjednoczonej Republiki Tanzanii przez jezioro Tanganika do oddziałów FDLR z okolic Uvira i Fizi w Kiwu Południowym. Dowódca 1. batalionu FDLR–FOCA, jego główne miejsce pobytu to okolice Uvira–Sange w Kiwu Południowym. Należy do FDLR od co najmniej 1994 r., a od października 1998 r. działa na wschodzie DRK.

24. Pacifique NTAWUNGUKA

(pseudonim: a) Pacifique Ntawungula, b) Colonel Omega, c) Nzeri, c) Israel)

Funkcja: Dowódca sektora operacyjnego FDLR–FOCA Kiwu Północnego „SONOKI”.

Adres: Matembe, Kiwu Północne, DRK (według stanu z czerwca 2011 r.).

Data urodzenia: a) 1 stycznia 1964 r., b) ok. 1964 r.

Miejsce urodzenia: Gaseke, prowincja Gisenyi, Rwanda.

Narodowość: Rwandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Przeszedł szkolenie wojskowe w Egipcie. Według stanu z końca 2014 r. jego główne miejsce pobytu to okolica Tongo w Kiwu Północnym.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Dowódca Pierwszej Dywizji FOCA (zbrojne ramię FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR/FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR/FOCA, rekrutujące wcześniej nastolatków od mniej więcej 15 roku życia, siłą rekrutuje chłopców

▼M7

od dziesiątego roku życia. Najmłodsi z nich służą następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) i e). Przeszedł szkolenie wojskowe w Egipcie.

25. James NYAKUNI

Narodowość: Ugandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Współpraca handlowa z Jérôme'em Kakwavu, zwłaszcza przemyt przez granicę kongijsko-ugandyjską, w tym prawdopodobnie przemyt broni i sprzętu wojskowego w niekontrolowanych ciężarówkach. Łamanie embarga na broń, w tym wspieranie grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003), w tym wsparcie finansowe umożliwiające im działalność wojskową.

26. Stanislas NZEYIMANA

(pseudonim: a) Deogratias Bigaruka Izabayo, b) Izabayo Deo, c) Jules Mateso Mlamba, d) Bigaruka, e) Bigurura)

Funkcja: Zastępca dowódcy FDLR/FOCA.

Adres: Mukobervwa, Kiwu Północne, DRK (według stanu z czerwca 2011 r.).

Data urodzenia: a) 1 stycznia 1966 r., b) 28 sierpnia 1966 r., c) ok. 1967 r.

Miejsce urodzenia: Mugusa, Butare, Rwanda.

Narodowość: Rwandyjczyk.

Data wskazania przez ONZ: 3 marca 2009 r.

Inne informacje: Zaginął w Tanzanii na początku 2013 r. Miejsce pobytu nieznane (według stanu z końca 2014 r.).

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Zastępca dowódcy FOCA (ramię zbrojne FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR/FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR/FOCA, rekrutujące wcześniej nastolatków od mniej więcej 15 roku życia, siłą rekrutuje chłopców od dziesiątego roku życia. Najmłodsi z nich służą następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) i e).

27. Dieudonné OZIA MAZIO

(pseudonim: a) Ozia Mazio, b) Omari, c) Mr Omari (pan Omari))

Data urodzenia: 6 czerwca 1949 r.

Miejsce urodzenia: Ariwara, DRK.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Uważa się, że Dieudonné Ozia Mazio zmarł w Ariwarze w dniu 23 września 2008 r. Pełnił wówczas funkcję przewodniczącego Fédération des entreprises congolaises (FEC) na terytorium Aru.

▼M7

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Układy finansowe z Jérôme'em Kakwavu oraz z FAPC i przemyt przez granicę kongijsko-ugandyjską, umożliwiający dostarczanie zaopatrzenie i gotówki Kakwavu i jego oddziałom. Łamanie embarga na broń, w tym wspieranie grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003). Uważa się, że Dieudonné Ozia Mazio zmarł w Ariwarze w dniu 23 września 2008 r. Pełnił wówczas funkcję przewodniczącego Fédération des entreprises congolaises (FEC) na terytorium Aru.

28. Jean-Marie Lugerero RUNIGA

(pseudonim: Jean-Marie Rugerero)

Funkcja: Przewodniczący M23.

Adres: Rubavu/Mudende, Rwanda.

Data urodzenia: a) ok. 1960 r., b) 9 września 1966 r.

Miejsce urodzenia: Bukavu, DRK.

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Inne informacje: Wjechał na terytorium Republiki Rwandy 16 marca 2013 r. Według stanu z końca 2014 r. przebywa w Rwandzie.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

W dokumencie z 9 lipca 2012 r., podpisanym przez przywódcę M23 Sultani Makengę, Runiga wymieniony jest jako koordynator politycznego skrzydła M23. Według tego dokumentu szybkie mianowanie Jeana -Marie Lugerero Runigi wynikało z potrzeby nagłośnienia postulatów M23. W tekstach zamieszczonych na stronach internetowych tego ugrupowania Jean-Marie Lugerero Runiga zwany jest „przewodniczącym" M23. Jego funkcję jako przywódcy potwierdza sprawozdanie grupy ekspertów z listopada 2012 r.; w sprawozdaniu tym Runiga określany jest mianem „przywódcy M23". Jak wynika z artykułu agencji Associated Press z 13 grudnia 2012 r., Runiga pokazał Associated Press listę żądań, które, jak twierdził, zostaną przekazane kongijskiemu rządowi. Żądania dotyczą m.in. ustąpienia Kabili i rozwiązania zgromadzenia narodowego. Jean-Marie Lugerero Runiga zaznaczył, że M23 mogłoby ponownie objąć kontrolę nad miastem Goma, gdyby pojawiła się taka możliwość. „I wtedy już się nie wycofamy" powiedział Jean-Marie Lugerero Runiga agencji Associated Press. Powiedział również, że jako warunek wstępny do negocjacji polityczne ramię M23 powinno przywrócić swoją kontrolę nad miastem Goma. „Myślę, że nasi członkowie, którzy są w Kampali, reprezentują nas. We właściwym czasie i ja tam się znajdę. Czekam, aż pewne sprawy zostaną zorganizowane, i gdy Kabila tam będzie, ja też tam pojadę", stwierdził Jean-Marie Lugerero Runiga. Zgodnie z artykułem Le Figaro z dnia 26 listopada 2012 r. Jean-Marie Lugerero Runiga spotkał się z prezydentem DRK Josephem Kabilą 24 listopada 2012 r., aby rozpocząć rozmowy. W osobnym wywiadzie z Le Figaro Runiga stwierdził: „M23 składa się przede wszystkim z dawnych wojskowych członków FARDC, którzy uciekli, by zaprotestować przeciwko nieprzestrzeganiu porozumień z 23 marca 2009 r.".

Dodał: „żołnierze M23 to dezerterzy z wojska, którzy odeszli z bronią w ręku. Niedawno odzyskaliśmy wiele sprzętu z bazy wojskowej w Bunagana. Dzięki temu możemy chwilowo odzyskiwać teren dzień po dniu i odpierać ataki FARDC. Nasza rewolucja jest kongijska, jest prowadzona przez Kongijczyków i dla Kongijczyków". Jak wynika z artykułu agencji Reuters z dnia 22 listopada 2012 r., Jean-Marie Lugerero Runiga stwierdził, że M23 ma możliwość utrzymania się w Gomie po tym, jak siły M23 zostały zasilone przez zbuntowanych kongijskich żołnierzy z FARDC: „Po pierwsze, mamy zdyscyplinowane wojsko, poza tym mamy żołnierzy FARDC, którzy do nas dołączyli. To są nasi bracia, przejdą nowe szkolenia, dostaną nowe zadania i wtedy będziemy z nimi pracować". Według artykułu z dnia 27 listopada 2012 r., opublikowanego w The Guardian, Jean-Marie Lugerero Runiga stwierdził, że M23 nie wycofa się

▼M7

z Gomy, by umożliwić prowadzenie rozmów pokojowych, do czego wezwali to ugrupowanie lokalni przywódcy Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior. Jean-Marie Lugerero Runiga oznajmił wręcz, że wycofanie się M23 z Gomy mogłoby być wynikiem, ale nie warunkiem wstępnym negocjacji. Jak wynika ze sporządzonego przez grupę ekspertów sprawozdania końcowego z 15 listopada 2012 r., Jean-Marie Lugerero Runiga stanął na czele delegacji, która udała się dnia 29 lipca 2012 r. do Kampali w Ugandzie, i – w ramach przygotowań do oczekiwanych negocjacji na forum Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior – ostatecznie zredagowała zawierający 21 punktów program ruchu M23. Według artykułu BBC z dnia 23 listopada 2012 r. M23 powstało, gdy dawni członkowie ugrupowania CNDP, które zostało włączone do FARDC, zaczęli protestować przeciwko złym warunkom i niskim płacom, a także przeciwko niepełnemu wdrożeniu postanowień porozumienia pokojowego z dnia 23 marca 2009 r., które zostało zawarte między CNDP i DRK i doprowadziło do włączenia CNDP do FARDC.

Według sprawozdania IPIS z listopada 2012 r. M23 zaangażowało się w aktywne działania wojskowe w celu objęcia kontroli nad terytoriami we wschodniej części DRK. 24 i 25 lipca 2012 r. M23 i FARDC stoczyły walki o kontrolę nad kilkoma miastami i wioskami we wschodniej części DRK; 26 lipca 2012 r. M23 zaatakowało FARDC w miejscowości Rumangabo; 17 listopada 2012 r. M23 wyparło FARDC z miejscowości Kibumba; 20 listopada 2012 r. M23 przejęło kontrolę nad miastem Goma. Według sprawozdania grupy ekspertów z listopada 2012 r. kilku wywodzących się z M23 dawnych bojowników twierdzi, że przywódcy M23 zamordowali dziesiątki dzieci, które – po wcieleniu do M23 jako dzieci-żołnierze – usiłowały uciec. Zgodnie ze sporządzonym przez organizację Human Rights Watch sprawozdaniem z dnia 11 września 2012 r. pewien osiemnastoletni Rwandyjczyk, który uciekł po przymusowej rekrutacji w Rwandzie, powiedział Human Rights Watch, że był świadkiem egzekucji członka swojego oddziału M23 – szesnastoletniego chłopca, który usiłował uciec w czerwcu. Chłopiec został pojmany i na oczach innych rekrutów pobity na śmierć przez bojowników M23. Dowódca M23, który zlecił jego zabójstwo, wyjaśnił jakoby innym rekrutom, że chłopiec został zabity, ponieważ „[on] chciał od nas odejść". Jak wynika ze sprawozdania, świadkowie twierdzili, że podczas prób ucieczki zamordowano co najmniej 33 nowych rekrutów i innych bojowników M23. Niektórzy z nich zostali związani i zastrzeleni na oczach innych rekrutów w ramach przestrogi. Jeden z młodych rekrutów powiedział Human Rights Watch: „[kiedy] byliśmy w M23, mówili nam [że mamy wybór] i że możemy zostać z nimi albo umrzeć. Wielu ludzi usiłowało uciec. Tych, których odnaleziono, natychmiast zabijano". Wjechał na terytorium Republiki Rwandy 16 marca 2013 r. w Gasizi/Rubavu.

29. Ntabo Ntaberi SHEKA

Funkcja: Głównodowodzący grupy Nduma Defence of Congo/Mayi Mayi Sheka

Data urodzenia: 4 kwietnia 1976 r.

Miejsce urodzenia: Terytorium Walikalele, DRK.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 28 listopada 2011 r.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Ntabo Ntaberi Sheka, głównodowodzący politycznego ramienia Mayi Mayi Sheka, jest przywódcą politycznym kongijskiej grupy zbrojnej, która utrudnia rozbrojenie, demobilizację lub reintegrację uczestników walk. Mayi Mayi Sheka jest kongijską grupą partyzancką, która prowadzi działania z baz znajdujących się na terytorium Walikale we wschodniej części DRK. Grupa Mayi Mayi Sheka jest odpowiedzialna za ataki na kopalnie we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga, w tym za przejęcie kopalni Bisiye i wymuszenia na miejscowej ludności. Ntabo Ntaberi Sheka dopuścił się również poważnych naruszeń prawa międzynarodowego wiążących się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom. Zaplanował i zlecił serię ataków na terytorium Walikale

▼M7

w okresie od 30 lipca do 2 sierpnia 2010 r., chcąc ukarać miejscową ludność, której zarzucano współpracę z kongijskimi siłami rządowymi. W trakcie tych ataków dzieci padały ofiarą gwałtów i były uprowadzane, zmuszane do pracy i traktowane w sposób okrutny, nieludzki lub poniżający. Grupa partyzancka Mayi Mayi Sheka siłą rekrutuje również chłopców, a w jej szeregach znajdują się dzieci zwerbowane podczas kampanii rekrutacyjnych.

30. Bosco TAGANDA

(pseudonim: a) Bosco Ntaganda, b) Bosco Ntagenda, c) General Taganda (generał Taganda), d) Lydia, e) Terminator, f) Tango Romeo (sygnał wywoławczy), g) Romeo (sygnał wywoławczy), h) Major)

Adres: Goma, DRK (według stanu z czerwca 2011 r.).

Data urodzenia: Między 1973 r. a 1974 r.

Miejsce urodzenia: Bigogwe, Rwanda.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

Inne informacje: Urodzony w Rwandzie, w dzieciństwie przeprowadził się do Nyamitaby, terytorium Masisi, Kiwu Północne. W dniu 11 grudnia 2004 r. mianowany dekretem prezydenckim na stanowisko generała brygady FARDC w następstwie umowy pokojowej z Ituri. Był szefem sztabu w CNDP, a po aresztowaniu Laurenta Nkundy w styczniu 2009 r. został dowódcą wojskowym CNDP. Od stycznia 2009 r. de facto zastępca dowódcy kolejnych operacji skierowanych przeciwko FDLR: „Umoja Wetu", „Kimia II" oraz „Amani Leo" w Kiwu Północnym i Południowym. Wjechał na terytorium Rwandy w marcu 2013 r. i 22 marca oddał się w ręce urzędników MTK w Kigali. Przekazany do MTK w Hadze w Niderlandach. 9 czerwca 2014 r. MTK potwierdził stawiane mu zarzuty: 13 zarzutów o zbrodnie wojenne i pięć zarzutów o zbrodnie przeciwko ludzkości; zgodnie z planem proces ma się rozpocząć 2 czerwca 2015 r.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Wojskowy dowódca Unii Kongijskich Patriotów/Frakcja Lubangi (UPC/L) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami UPC/L – jednej z grup zbrojnych i bojówek, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003);UPC/L jest zamieszana w handel bronią naruszający embargo. W grudniu 2004 r. został mianowany generałem w Siłach Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC), lecz odmówił przyjęcia awansu i pozostaje poza strukturami FARDC. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych, odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003, a w 155 przypadkach – bezpośrednio lub jako wydający rozkazy – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Jak szef sztabu CNDP – bezpośrednio lub jako wydający rozkazy – odpowiadał za rzeź w miejscowości Kiwanja (listopad 2008 r.). Urodzony w Rwandzie, w dzieciństwie przeprowadził się do Nyamitaby, terytorium Masisi, Kiwu Północne. Według stanu z czerwca 2011 r. mieszka w Goma i posiada duże gospodarstwa rolne w okolicach Ngungu, terytorium Masisi, Kiwu Północne. W dniu 11 grudnia 2004 r. mianowany dekretem prezydenckim na stanowisko generała brygady FARDC w następstwie umowy pokojowej z Ituri. Był szefem sztabu w CNDP, a po aresztowaniu Laurenta Nkundy w styczniu 2009 r. został dowódcą wojskowym CNDP. Od stycznia 2009 r. de facto zastępca dowódcy kolejnych operacji skierowanych przeciwko FDLR: „Umoja Wetu", „Kimia II" oraz „Amani Leo" w Kiwu Północnym i Południowym. Wjechał na terytorium Rwandy w marcu 2013 r. i 22 marca oddał się w ręce urzędników MTK w Kigali. Przekazany MTK w Hadze, gdzie 26 marca na wstępnym przesłuchaniu odczytano mu zarzuty.

31. Innocent ZIMURINDA

(pseudonim: Zimulinda)

Funkcja: a) dowódca brygady w M23,

stopień: pułkownik, b) pułkownik w FARDC.

▼M7

Adres: Rubavu, Mudende.

Data urodzenia: a) 1 września 1972 r., b) ok. 1975 r., c) 16 marca 1972 r.

Miejsce urodzenia: a) Ngungu, terytorium Masisi, Kiwu Północne, DRK, b) Masisi, DRK.

Narodowość: Kongijczyk.

Data wskazania przez ONZ: 1 grudnia 2010 r.

Inne informacje: Wstąpił do FARDC w 2009 r. jako podpułkownik; dowódca brygady podczas operacji FARDC Kimia II, główne miejsce pobytu w okolicach Ngungu. W lipcu 2009 r. Innocent Zimurinda otrzymał awans na stopień pułkownika i został dowódcą sektora FARDC w Ngungu, a następnie w Kitchanga podczas operacji FARDC Kimia II i Amani Leo. Chociaż Innocent Zimurinda nie został wymieniony w rozporządzeniu prezydenta DRK z dnia 31 grudnia 2010 r. w sprawie mianowania wysokich rangą oficerów FARDC, utrzymał de facto swoje stanowisko dowódcy 22. sektora FARDC w Kitchanga i nosi niedawno nadane oznaki stopnia wojskowego oraz mundur FARDC. W sprawozdaniach białego wywiadu doniesiono, że w grudniu 2010 r. oddziały dowodzone przez Innocenta Zimurindę prowadziły działania rekrutacyjne. Wjechał na terytorium Republiki Rwandy 16 marca 2013 r. Według stanu z końca 2014 r. przebywa w obozie Ngoma w Rwandzie.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Według wielu źródeł ppłk Innocent Zimurinda, jako jeden z dowódców 231. Brygady FARDC, wydał rozkazy, których wynikiem była rzeź ponad stu uchodźców rwandyjskich, głównie kobiet i dzieci, w ramach operacji wojskowej przeprowadzonej w kwietniu 2009 r. w okolicach Shalio. Grupa ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ podaje, że, według naocznych świadków, 29 sierpnia 2009 r. w Kalehe ppłk Innocent Zimurinda odmówił uwolnienia spod swojego dowództwa trojga dzieci. Według licznych źródeł ppłk Innocent Zimurinda, przed włączeniem CNDP do FARDC, uczestniczył w przeprowadzonej przez CNDP w listopadzie 2008 r. operacji, której wynikiem była rzeź 89 cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okolicach Kiwanja.

W marcu 2010 r. 51 grup zajmujących się prawami człowieka i działających na wschodzie DRK złożyło przez Internet skargę, w której stwierdzono, że ppłk. Innocent Zimurinda odpowiada za wielokrotne łamanie praw człowieka, m.in za zabicie wielu cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okresie od lutego do sierpnia 2007 r. Skarga ta obejmuje także oskarżenie ppłk. Innocenta Zimurindy o gwałty na dużej liczbie kobiet i dziewcząt. Zgodnie z oświadczeniem Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych z 21 maja 2010 r. Innocent Zimurinda uczestniczył w samowolnej egzekucji dzieci-żołnierzy, w tym także w czasie operacji Kimia II. Zgodnie z tym samym oświadczeniem Zimurinda nie zgodził się na to, by misja ONZ w DRK (MONUC) sprawdziła, czy w jego oddziałach są nieletni. Zdaniem grupy ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK, działającego w ramach RB ONZ, ppłk. Innocent Zimurinda odpowiada – bezpośrednio i jako wydający rozkazy – za rekrutowanie dzieci i za zatrzymywanie ich w oddziałach podlegających jego dowództwu. Wstąpił do FARDC w 2009 r. jako podpułkownik; dowódca brygady podczas operacji FARDC Kimia II, główne miejsce pobytu w okolicach Ngungu. W lipcu 2009 r. Innocent Zimurinda otrzymał awans na stopień pułkownika i został dowódcą sektora FARDC w Ngungu, a następnie w Kitchanga podczas operacji FARDC Kimia II i Amani Leo. Chociaż Innocent Zimurinda nie został wymieniony w rozporządzeniu prezydenta DRK z dnia 31 grudnia 2010 r. w sprawie mianowania wysokich rangą oficerów FARDC, utrzymał de facto swoje stanowisko dowódcy 22. sektora FARDC w Kitchanga i nosi niedawno nadane oznaki stopnia wojskowego oraz mundur FARDC. Jest nadal lojalny w stosunku do

▼M7

Bosco Ntagandy. W sprawozdaniach białego wywiadu doniesiono, że w grudniu 2010 r. oddziały dowodzone przez Innocenta Zimurindę prowadziły działania rekrutacyjne. Wjechał na terytorium Republiki Rwandy 16 marca 2013 r. Według stanu z końca 2014 r. przebywa w obozie Ngoma w Rwandzie.

b) Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 3, 4 i 5

1. ADF

(alias: a) Allied Democratic Forces (Sojusz Sił Demokratycznych) b) Forces Démocratiques Alliées-Armée Nationale de Libération de l'Ouganda (Sojusz Sił Demokratycznych – Narodowa Armia na Rzecz Wyzwolenia Ugandy), c) ADF/NALU d) NALU)

Adres: prowincja Kiwu Północne, Demokratyczna Republika Konga.

Data wskazania przez ONZ: 30 czerwca 2014 r.

Inne informacje: Według stanu z grudnia 2014 r. ADF podzielił się na kilka małych grup. Jamil Mukulu przewodzi jednej z grup, w której skład wchodzi kilku wysokich rangą przywódców ADF; miejsce przebywania nieznane, prawdopodobnie prowincja Kiwu Północne. Seka Baluku jest przywódcą drugiej najważniejszej grupy, która prowadzi działania w lesie, na północny wschód od miasta Beni w prowincji Kiwu Północne. ADF ma również szeroką sieć wsparcia w DRK, Ugandzie, Rwandzie i prawdopodobnie w innych krajach.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Sojusz Sił Demokratycznych (ADF) utworzono w 1995 r.; ma siedzibę w górzystym terenie przy granicy DRK z Ugandą. Zgodnie ze sporządzonym w 2013 r. przez grupę ekspertów ONZ ds. Demokratycznej Republiki Konga sprawozdaniem końcowym, przywołującym wypowiedzi urzędników Ugandy i źródła ONZ, w 2013 r. ADF liczył od 1 200 do 1 500 uzbrojonych bojowników przebywających na północno-wschodnim terytorium Beni w Kiwu Północnym, niedaleko granicy z Ugandą. Te same źródła oceniają, że ADF liczy łącznie, wraz z kobietami i dziećmi, 1 600–2 500 członków. Z uwagi na ofensywne operacje wojskowe prowadzone w 2013 i 2014 r. przez kongijskie siły zbrojne (FARDC) i misję stabilizacyjną Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUSCO), ADF rozproszył swoich bojowników i umieścił w wielu mniejszych bazach oraz przeniósł kobiety i dzieci na obszary na zachód od Beni i wzdłuż granicy Ituri-Kiwu Północne. Wojskowym przywódcą ADF jest Hood Lukwago, a jego naczelnym dowódcą jest osoba poddana sankcjom – Jamil Mukulu.

ADF jest odpowiedzialny za poważne naruszenia prawa międzynarodowego i rezolucji RB ONZ 2078 (2012), także te opisane poniżej.

ADF rekrutował i wykorzystywał dzieci-żołnierzy, naruszając odnośne przepisy prawa międzynarodowego (rezolucja RB ONZ) pkt 4 lit. d).

W sprawozdaniu końcowym sporządzonym przez grupę ekspertów ONZ ds. Demokratycznej Republiki Konga, grupa ta rozmawiała z trzema byłymi bojownikami ADF, którzy uciekli w 2013 r. i którzy opisali, w jaki sposób werbownicy ADF w Ugandzie zwabiali ludzi do DRK, składając im fałszywe obietnice zatrudnienia (dorosłym) i darmowej edukacji (dzieciom), a następnie zmuszali ich do przyłączenia się do ADF. Jak podano też w sprawozdaniu grupy ekspertów, byli bojownicy ADF powiedzieli tej grupie ekspertów, że oddziały szkoleniowe ADF zazwyczaj składają się z dorosłych mężczyzn i chłopców, a dwaj chłopcy, którzy uciekli z ADF w 2013 r. powiedzieli grupie ekspertów, że przeszli w ADF szkolenie wojskowe. W sprawozdaniu grupy ekspertów zawarto również relację „byłego dziecka-żołnierza ADF" dotyczącą szkolenia prowadzonego przez ADF.

Zgodnie ze sprawozdaniem końcowym grupy ekspertów z 2012 r. wśród rekrutów ADF są dzieci, czego przykładem jest przypadek rekruta ADF, który w lipcu 2012 r. został schwytany przez władze Ugandy w Kasese wraz z sześcioma młodymi chłopcami w drodze do DRK.

▼M7

Konkretny przykład werbowania przez ADF i wykorzystywania dzieci jest uwidoczniony w piśmie z 6 stycznia 2009 r. od byłej dyrektor Human Rights Watch na Afrykę, Georgette Gagnon, do byłego ministra sprawiedliwości Ugandy, Kiddhu Makubuyu; w piśmie tym stwierdzono, że 9-letni chłopiec, Bushobozi Irumba, został w 2000 roku uprowadzony przez ADF. Wymagano od niego, by zapewniał transport i inne usługi bojownikom ADF.

Ponadto The Africa Report cytuje oskarżenia, zgodnie z którymi ADF rzekomo rekrutuje nawet dziesięcioletnie dzieci, czyniąc z nich dzieci-żołnierzy; The Africa Report przytacza słowa rzecznika Uganda People's Defence Force (UPDF), który twierdzi, że UPDF uratowały 30 dzieci z obozu szkoleniowego na wyspie Buvuma na Jeziorze Wiktorii.

ADF dopuścił się również licznych naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego wobec kobiet i dzieci, w tym zabijania, okaleczania i przemocy seksualnej (rezolucja RB ONZ ust. 4 lit. e)).

Zgodnie ze sprawozdaniem końcowym grupy ekspertów z 2013 r. w tym samym roku ADF zaatakował liczne wsie, co spowodowało, że ponad 66 000 ludzi uciekło do Ugandy. W wyniku tych ataków wyludniły się duże obszary, które od tego czasu kontroluje ADF, porywając lub zabijając ludzi, którzy wracają do swoich wiosek. Między lipcem a wrześniem 2013 r. ADF ściął głowę co najmniej pięciu osobom na obszarze Kamango, kilka innych zastrzelił i porwał dziesiątki ludzi. Działania te sterroryzowały miejscową ludność i powstrzymywały ludzi od powrotu do domu.

Global Horizontal Note – mechanizm monitorujący i sprawozdawczy w zakresie poważnych naruszeń praw dzieci w sytuacjach konfliktów zbrojnych – poinformował grupę roboczą Rady Bezpieczeństwa ds. Dzieci w Konfliktach Zbrojnych, że w okresie sprawozdawczym od października do grudnia 2013 r. ADF ponosi odpowiedzialność za 14 z 18 udokumentowanych przypadków ofiar wśród dzieci, w tym za incydent z 11 grudnia 2013 r. na terytorium Beni w Kiwu Północnym, kiedy to ADF zaatakował wioskę Musuku, zabijając 23 osoby, w tym 11 dzieci (trzy dziewczynki i ośmiu chłopców) w wieku od dwóch miesięcy do siedemnastu lat. Wszystkie ofiary zostały poważnie okaleczone maczetami, w tym dwójka dzieci, które przeżyły atak.

W sprawozdaniu sekretarza generalnego w sprawie przemocy seksualnej związanej z konfliktem z marca 2014 r. „Sojusz Sił Demokratycznych – Narodowa Armia na Rzecz Wyzwolenia Ugandy” został umieszczony w wykazie „podmiotów, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia co do ich odpowiedzialności za gwałty i inne formy przemocy seksualnej w sytuacjach konfliktów zbrojnych”.

ADF uczestniczył również w atakach przeciw personelowi pokojowemu MONUSCO (rezolucja RB ONZ pkt 4 lit. i)).

Misja stabilizacyjna Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUSCO) również poinformowała, że ADF przeprowadził co najmniej dwa ataki na personel pokojowy MONUSCO. Pierwszy atak 14 lipca 2013 r. był skierowany przeciw patrolowi MONUSCO na drodze między Mbau a Kamango. Atak ten został szczegółowo opisany w sprawozdaniu końcowym grupy ekspertów z 2013 r. Drugi atak miał miejsce 3 marca 2014 r. Pojazd MONUSCO obrzucono granatami dziesięć kilometrów od lotniska Mavivi w Beni, w wyniku czego rany poniosło pięć osób z personelu pokojowego.

2. BUTEMBO AIRLINES (BAL)

Adres: Butembo, DRK.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Prywatna linia lotnicza, działająca z Butembo. Od grudnia 2008 r. BAL nie ma już pozwolenia na obsługiwanie statków powietrznych na terytorium DRK.

▼M7

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Kisoni Kambale (zmarły 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu 24 kwietnia 2008 r.) wykorzystywał swoją linię lotniczą do przewozu złota, żywności i broni dla Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) między Mongbwalu a Butembo. Stanowi to „wspieranie" nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005). Prywatna linia lotnicza, działająca z Butembo. Od grudnia 2008 r. BAL nie ma już pozwolenia na obsługiwanie statków powietrznych na terytorium DRK.

3. COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL); GREAT LAKES BUSINESS COMPANY (GLBC)

(alias: CAGL)

Adres: a) Avenue Président Mobutu, Goma, DRK, b) Gisenyi, Rwanda, c) PO BOX 315, Goma, DRK.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Według stanu z grudnia 2008 r. GLBC nie posiadała już żadnych sprawnych samolotów, chociaż kilka samolotów nadal odbywało loty w 2008 r. pomimo sankcji ONZ.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

CAGL i GLBC to firmy należące do Douglasa MPAMY, który objęty jest już sankcjami na mocy rezolucji nr 1596 (2005). Firmy CAGL i GLBC były wykorzystywane do przewozu broni i amunicji z naruszeniem embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005). Według stanu z grudnia 2008 r. GLBC nie posiadała już żadnych sprawnych samolotów, chociaż kilka samolotów nadal odbywało loty w 2008 r. pomimo sankcji ONZ.

4. CONGOMET TRADING HOUSE

Adres: Butembo, Kiwu Północne

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Firma w Butembo, Kiwu Północne; już nie handluje złotem.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Właścicielem Congomet Trading House (dawniej umieszczonego w wykazie pod nazwą Congocom) był Kisoni Kambale (zmarły 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu 24 kwietnia 2008 r.). Kisoni Kambale przejął prawie całą produkcję złota w dystrykcie Mongbwalu, który był kontrolowany przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI). FNI czerpał znaczne dochody z podatków nakładanych na tę produkcję. Stanowi to „wspieranie" nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005). Firma w Butembo, Kiwu Północne; już nie handluje złotem.

5. FORCES DEMOCRATIQUES DE LIBERATION DU RWANDA (FDLR)

(alias: a) FDLR, b) Force Combattante Abacunguzi, c) Combatant Force for the Liberation of Rwanda, d) FOCA)

Adres: a) Kiwu Północne, DRK b) Kiwu Południowe, DRK.

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Inne informacje: E-mail: Fdlr@fmx.de; fldrrse@yahoo.fr; fdlr@gmx.net; fdlrsrt@gmail.com; humura2020@gmail.com

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

▼M7

FDLR to jedno z największych zagranicznych ugrupowań zbrojnych działających na terytorium DRK. Zostało ono utworzone w roku 2000, a jego członkowie dopuścili się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego wobec kobiet i dzieci w konfliktach zbrojnych w DRK, w tym zabijania i okaleczania, przemocy seksualnej i przymusowych wysiedleń. Zgodnie ze sprawozdaniem Amnesty International z 2010 r. ugrupowanie FDLR było odpowiedzialne za zabójstwa 96 cywilów w miejscowości Busurungi na terytorium Walikale. Niektóre z ofiar zostały spalone żywcem w swoich domach. To samo źródło podaje, że w czerwcu 2010 r. przychodnia prowadzona przez organizację pozarządową zgłaszała miesięcznie ok. 60 przypadków gwałtów na dziewczętach i kobietach popełnianych przez członków ugrupowań zbrojnych, w tym FDLR, na terytorium południowego Lubero w Kiwu Północnym. Zgodnie ze sprawozdaniem Human Rights Watch z 20 grudnia 2010 r. istniały udokumentowane przypadki aktywnej rekrutacji dzieci przez FDLR. Organizacja Human Rights Watch zidentyfikowała co najmniej 83 dzieci kongijskich poniżej 18 roku życia (niektóre z nich miały zaledwie 14 lat), które zostały przymusowo wcielone do FDLR. W styczniu 2012 r. organizacja ta podała, że członkowie FLDR zaatakowali wiele wiosek na terytorium Masisi; zabili przy tym sześć osób, zgwałcili dwie kobiety i uprowadzili co najmniej 48 osób.

Zgodnie ze sprawozdaniem Human Rights Watch z czerwca 2012 r., w maju 2012 r. bojownicy FLDR zaatakowali osoby cywilne w wioskach Kamananga i Lumenje w prowincji Kiwu Południowe oraz w miejscowości Chambucha na terytorium Walikale, a także na obszarze Ufumandu na terytorium Masisi w prowincji Kiwu Północne. W atakach tych bojownicy FDLR maczetami i nożami uśmiercili dziesiątki cywilów, w tym wiele dzieci. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów z czerwca 2012 r. między dniem 31 grudnia 2011 r. a dniem 4 stycznia 2012 r. ugrupowanie FDLR zaatakowało kilka wiosek w Kiwu Południowym. Dochodzenie prowadzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych potwierdziło, że podczas tego ataku zabite zostały co najmniej 33 osoby, w tym 9 dzieci i 6 kobiet – spalono je żywcem, ścięto im głowy lub zastrzelono. Ponadto zgwałcono jedną kobietę i jedną dziewczynkę. W sprawozdaniu grupy ekspertów z czerwca 2012 r. stwierdzono również, że dochodzenie prowadzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych potwierdziło, że w maju 2012 r. w Kiwu Południowym ugrupowanie FLDR dopuściło się masakry co najmniej 14 osób cywilnych, w tym 5 kobiet i 5 dzieci. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów z listopada 2012 r. ONZ udokumentowało co najmniej 106 przypadków przemocy seksualnej popełnionych przez członków FDLR w okresie między grudniem 2011 r. a wrześniem 2012 r. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada 2012 r. stwierdzono również, że – zgodnie z dochodzeniem ONZ – nocą 10 marca 2012 r. w wiosce Kalinganya na terytorium Kabare członkowie FDLR zgwałcili 7 kobiet, w tym nieletnią. Dnia 10 kwietnia 2012 r. FDLR przypuściło kolejny atak na tę wioskę, podczas którego 3 spośród tych kobiet zgwałcono ponownie. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada 2012 r. stwierdzono również, że dnia 6 kwietnia 2012 r. FDLR dopuściło się 11 zabójstw w wiosce Bushibwambombo na terytorium Kalehe, a w maju na terytorium Masisi uczestniczyło w kolejnych 19 zabójstwach, m.in. pięciu nieletnich i sześciu kobiet. Ruch 23 Marca (M23) to ugrupowanie zbrojne działające na terytorium DRK, które otrzymywało uzbrojenie i podobny sprzęt, wraz z doradztwem, szkoleniami i pomocą związaną z działaniami wojskowymi.

Według zeznań kilku naocznych świadków M23 otrzymuje od rwandyjskich sił obronnych – oprócz pomocy materialnej na potrzeby działań bojowych – ogólne dostawy o charakterze wojskowym w postaci broni i amunicji. Ugrupowanie M23 było zamieszane w poważne naruszenia prawa międzynarodowego związane z działaniami skierowanymi przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych w DRK, w tym w zabijanie i okaleczanie, przemoc seksualną, uprowadzenia i przymusowe przesiedlenia, i jest odpowiedzialne za te naruszenia. Zgodnie z licznymi doniesieniami, dochodzeniami i zeznaniami naocznych świadków M23 odpowiada za masowe zabójstwa cywilów oraz gwałty na kobietach i dzieciach w różnych regionach DRK. W wielu doniesieniach stwierdzono, że bojownicy M23 zgwałcili 46 kobiet i dziewcząt, z których najmłodsza miała 8 lat. Według doniesień M23 nie tylko dopuściło się aktów przemocy seksualnej, lecz także prowadziło szeroko zakrojone kampanie przymusowego rekrutowania dzieci do swoich szeregów. Szacuje się, że tylko na terytorium Rutshuru we wschodniej części DRK od lipca 2012 r. M23 przymusowo zwerbowało 146 młodych mężczyzn i chłopców. Niektóre z ofiar miały zaledwie 15 lat. Popełnione przez M23 zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK oraz prowadzona

▼M7

przez to ugrupowanie kampania przymusowej rekrutacji, a także fakt otrzymywania uzbrojenia i pomocy wojskowej istotnie przyczyniły się do niestabilności i konfliktu w regionie; w niektórych przypadkach działania te stanowiły naruszenie prawa międzynarodowego.

6. M23

(alias: Mouvement du 23 mars).

Data wskazania przez ONZ: 31 grudnia 2012 r.

Inne informacje: Email: mouvementdu23mars1@gmail.com

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Ruch 23 Marca (M23) to ugrupowanie zbrojne działające na terytorium DRK, które otrzymywało uzbrojenie i podobny sprzęt, wraz z doradztwem, szkoleniami i pomocą związaną z działaniami wojskowymi. Według zeznań kilku naocznych świadków M23 otrzymuje od rwandyjskich sił obronnych – oprócz pomocy materialnej na potrzeby działań bojowych – ogólne dostawy o charakterze wojskowym w postaci broni i amunicji. Ugrupowanie M23 było zamieszane w poważne naruszenia prawa międzynarodowego związane z działaniami skierowanymi przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych w DRK, w tym w zabijanie i okaleczanie, przemoc seksualną, uprowadzenia i przymusowe przesiedlenia, i jest odpowiedzialne za te naruszenia. Zgodnie z licznymi doniesieniami, dochodzeniami i zeznaniami naocznych świadków M23 odpowiada za masowe zabójstwa cywilów oraz gwałty na kobietach i dzieciach w różnych regionach DRK. W wielu doniesieniach stwierdzono, że bojownicy M23 zgwałcili 46 kobiet i dziewcząt, z których najmłodsza miała 8 lat. Oprócz doniesień o aktach przemocy seksualnej M23 prowadziło też szeroko zakrojone kampanie przymusowego rekrutowania dzieci do swoich szeregów. Szacuje się, że tylko na terytorium Rutshuru we wschodniej części DRK od lipca 2012 r. M23 przymusowo zwerbowało 146 młodych mężczyzn i chłopców. Niektóre z ofiar miały zaledwie 15 lat. Popełnione przez M23 zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK oraz prowadzona przez to ugrupowanie kampania przymusowej rekrutacji, a także fakt otrzymywania uzbrojenia i pomocy wojskowej istotnie przyczyniły się do niestabilności i konfliktu w regionie; niektórych przypadkach działania te stanowiły naruszenie prawa międzynarodowego.

7. MACHANGA LTD

Adres: Plot 55 A, Upper Kololo Terrace, Kampala, Uganda.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Firma eksportująca złoto (Jej szefowie to Rajendra Kumar Vaya i Hirendra M. Vaya). W 2010 roku aktywa należące do Machangi umieszczone na rachunku Emirates Gold zostały zamrożone przez Bank of Nova Scotia Mocatta (Zjednoczone Królestwo). Właściciele Machangi są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Firma Machanga kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z bojówkami. Stanowi to „wspieranie" nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005). Firma eksportująca złoto (Jej szefowie to Rajendra Kumar Vaya i Hirendra M. Vaya). W 2010 roku aktywa należące do Machangi umieszczone na rachunku Emirates Gold zostały zamrożone przez Bank of Nova Scotia Mocatta (Zjednoczone Królestwo). Poprzedni właściciel Machangi, Rajendra Kumar, i jego brat Vipul Kumar są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK.

8. TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPEMENT (organizacja pozarządowa)

(alias: TPD)

Adres: Goma, Kiwu Północne, DRK.

Data wskazania przez ONZ: 1 listopada 2005 r.

▼M7

Inne informacje: Goma, komitety w prowincjach: Kiwu Południowe, Kasai Zachodnie, Kasai Wschodnie oraz Maniema. Oficjalnie zawiesiła wszelkie działania w 2008 roku. W praktyce według stanu z czerwca 2011 r. biura TPD są otwarte i zajmują się sprawami związanymi z powrotem uchodźców wewnętrznych, inicjatywami społecznymi dotyczącymi pojednania, rozwiązywaniem sporów wokół gruntów itp. Przewodniczącym jest Eugene Serufuli, a wiceprzewodniczącą – Saverina Karomba. Do prominentnych członków należą radni prowincji Kiwu Północne: Robert Seninga i Bertin Kirivita.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Organizacji tej zarzuca się łamanie embarga na broń przez udzielanie wsparcia Kongijskiemu Zgromadzeniu na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G), zwłaszcza w postaci zapewnienia na początku 2005 r. ciężarówek do przewozu broni i oddziałów oraz w postaci przewozu broni przeznaczonej do rozdzielenia wśród części ludności w Masisi i Rutshuru w Kiwu Północnym. Goma, komitety w prowincjach: Kiwu Południowe, Kasai Zachodnie, Kasai Wschodnie oraz Maniema. Oficjalnie zawiesiła wszelkie działania w 2008 roku. W praktyce według stanu z czerwca 2011 r. biura TPD są otwarte i zajmują się sprawami związanymi z powrotem uchodźców wewnętrznych, inicjatywami społecznymi dotyczącymi pojednania, rozwiązywaniem sporów wokół gruntów itp. Przewodniczącym jest Eugene Serufuli, a wiceprzewodniczącą – Saverina Karomba. Do prominentnych członków należą radni prowincji Kiwu Północne: Robert Seninga i Bertin Kirivita.

9. UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD

Adres: a) Plot 22, Kanjokya Street, Kamwokya, Kampala, Uganda (Tel. +256 41 533 578/9), b) PO BOX 22709, Kampala, Uganda.

Data wskazania przez ONZ: 29 marca 2007 r.

Inne informacje: Firma eksportująca złoto. (Jej szefowie to Jamnadas V. LODHIA – znany jako „Chuni” – oraz jego synowie: Kunal J. LODHIA i Jitendra J. LODHIA). W styczniu 2011 r. władze ugandyjskie powiadomiły komitet, że w wyniku zwolnienia dotyczącego jej zasobów finansowych, Emirates Gold spłaciła dług UCI wobec Crane Bank w Kampali, co doprowadziło do ostatecznego zamknięcia jej rachunków. Szefowie UCI są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK.

Dodatkowe informacje zawarte w opracowanym przez Komitet Sankcji podsumowaniu uzasadnienia umieszczenia w wykazie:

Firma UCI kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z bojówkami. Stanowi to „wspieranie” nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005). Firma eksportująca złoto. (Jej byli szefowie to J.V. LODHIA – znany jako „Chuni” oraz jego syn Kunal LODHIA). W styczniu 2011 r. władze ugandyjskie powiadomiły komitet, że w wyniku zwolnienia dotyczącego jej zasobów finansowych, Emirates Gold spłaciła dług UCI wobec Crane Bank w Kampali, co doprowadziło do ostatecznego zamknięcia jej rachunków. Poprzedni właściciel UCI, J.V. Lodhia, i jego syn Kumal Lodhia są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK.